

Ο Ορυκτός πλούτος της Χώρας είναι Δημόσια Περιουσία.

Ανήκει στου Παό και δεν ξεπουλιέται.

ΛΑΡΚΟ - ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το εργοστάσιο στην Λάρυμνα Φθιώτιδας

Η ΛΑΡΚΟ είναι μια από τις ιστορικές και μεγαλύτερες βαριές βιομηχανίες της Ελλάδας. Δραστηριοποιείται πάνω από μισό αιώνα στην εξόρυξη λατεριτικών μεταλλευμάτων και την παραγωγή κράματος σιδηρονικελίου .

Η μετοχική σύνθεση της εταιρίας είναι η εξής: 55,19% Ελληνικό Δημόσιο, 33,36 % Εθνική Τράπεζα και 11,45 % ΔΕΗ.

Τα μεταλλεία της Εταιρείας βρίσκονται στους Νομούς Ευβοίας, Βοιωτίας, Καστοριάς και Κοζάνης ενώ οι μεταλλουργικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας του μεταλλεύματος βρίσκονται στην Λάρυμνα, Ν. Φθιώτιδας.

Το σιδηρονικέλιο αποτελεί το βασικό στοιχείο για την παραγωγή ανοξειδώτου χάλυβα και η ΛΑΡΚΟ είναι βασική προμη-

θεύτρια πολυεθνικών κολοσσών της παγκόσμιας αγοράς. Σε παγκόσμιο επίπεδο είναι μία από τις πέντε μεγαλύτερες εταιρείες στο είδος της και το παραγόμενο προϊόν είναι μοναδικό, χωρίς ποτέ να παρουσιάσει πρόβλημα διάθεσης .

Η ΛΑΡΚΟ είναι η μοναδική εταιρεία στην Ευρώπη που εκμεταλλεύεται εγχώρια λατεριτικά κοιτάσματα και αξιοποιεί ένα μεγάλο κομμάτι του ορυκτού πλούτου της Χώρας μας, έχοντας αναπτύξει μοναδική τεχνογνωσία, με ανεκτίμητη και ανυπολόγιστη αξία.

Τα μεταλλεία στην Εύβοια

Έχει στην κατοχή της και εκμεταλλεύεται (είτε σαν ιδιοκτησία είτε σαν δημόσια παραχώρηση) τεράστια έκταση δημόσιας γης (πάνω από ένα εκατομμύριο στρέμματα), που στο υπέδαφος της υπάρχουν εκτιμημένα κοιτά-

Τα μεταλλεία στο Νέο Κόκκινο Βοιωτίας

σματα σιδηρονικελίου σημερινής αξίας περί τα 20 δις \$, ενώ παράλληλα με το εργοστάσιο της Λάρυμνας διαθέτει τρία μεταλλεία (Εύβοια, Βοιωτία, Καστοριά), ένα λιγνιτωρυχείο (Κοζάνη), δύο ιδιόκτητα λιμάνια και δύο οικισμούς .

Η ΛΑΡΚΟ είναι μια από τις λίγες εναπομείνουσες βαριές βιομηχανίες της χώρας μας, με διαχρονικά ετήσιο κύκλο εργασιών της τάξεως των 300 εκ. €, γεγονός που την καθιστά σημαντική πηγή οικονομικής ζωής για τους έξι νομούς που δραστηριοποιείται (Βοιωτία, Φθιώτιδα, Εύβοια, Καστοριά, Κοζάνη και Αττική), ενώ παράλληλα ως καθαρά εξαγωγική εταιρία στηρίζει και την Εθνική Οικονομία συμμετέχοντας στις Εθνικές εξαγωγές με ποσοστό 3%, εισάγοντας διαχρονικά περίπου ένα εκ. δολάρια την ημέρα .

Τα μεταλλεία στην Καστοριά.

Απασχολεί σε μόνιμο και εργολαβικό προσωπικό περί τα 1200 άτομα και με βάση το μητρώο των συνεργατών – προμηθευτών

Το λιγνιτωρυχείο στα Σέρβια

Τα κεντρικά γραφεία στην Αθήνα

της εταιρίας, οι άμεσα και έμμεσα σχετιζόμενοι με τη ΛΑΡΚΟ ανέρχονται σε 15.000 φυσικά και νομικά πρόσωπα, γεγονός που υποδηλώνει ότι η ΛΑΡΚΟ είναι ένας πραγματικός πνεύμονας της οικονομίας, ειδικά στην ελληνική επαρχία που το πρόβλημα της ανεργίας είναι οξύ και δυσβάσταχτο.

Το κράτος συμμετέχει αποκλειστικά και μόνο στο μετοχικό κεφάλαιο, για τον έλεγχο και την ορθολογική διαχείριση του ορυκτού πλούτου. Τα όποια δημόσια κεφάλαια έχουν επενδυθεί για την αγορά του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας, είναι ασήμαντα και δεν συγκρίνονται με τα πολλαπλάσια οφέλη της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου και της χώρας. Η ΛΑΡΚΟ δεν επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και ζει αποκλειστικά από την παραγωγή της ενώ έχει πλήρως εξοφλημένες τις υποχρεώσεις της στο Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ

Εργαζόμενοι στο εργοστάσιο.

Οι εργαζόμενοι της εταιρίας είναι καθαρά βιομηχανικοί εργάτες πλήρως εξειδικευμένοι. Δεν είχαν ποτέ τα εργασιακά προνόμια του Δημοσίου. Ασχολούνται σε σκληρές και αντίξοες συνθήκες, σε καμίνια με θερμοκρασίες 1500 °C και σε υπαίθρια μεταλλεία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα εί-

Εργαζόμενοι στα Μεταλλεία.

ναι δεκάδες. Αριθμούνται πάνω από 75 νεκροί στην 55χρονη ιστορία της.

Οι εργασιακές συνθήκες είναι αυτές της ελεύθερης αγοράς, με απολύσεις και διαθεσιμότητες στο παρελθόν.

Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ, παρόλο που εκτίθενται καθημερινά σε άκρως ανθυγιεινό περιβάλλον, παρόλο που έρχονται αντιμέτωποι με διαρκή κίνδυνο απώλειας της ίδιας τους της ζωής, ωστόσο αμείβονται για το μεν 80% του προσωπικού που έχει προσληφθεί την τελευταία 12ετία με τις κατώτατες απολαβές που προβλέπουν οι Κλαδικές Συμβάσεις, ενώ στο σύνολο των εργαζομένων οι μισθοί έχουν «παγώσει» 13 χρόνια, από την τελευταία Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση του 2007.

Η συμμετοχή της μισθοδοσίας του προσωπικού στο συνολικό κόστος της εταιρίας, είναι της τάξεως του 20%, ποσοστό αρκετά χαμηλό για τα διεθνή και εγχώρια επιχειρηματικά δεδομένα αντίστοιχων εταιριών του κλάδου.

Ανατίναξη στα Μεταλλεία

Η ΛΑΡΚΟ ΩΦΕΙΛΕΙ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΛΕΓΧΟ.

Ο χαρακτήρας της εταιρίας πριν 40 χρόνια ήταν ιδιωτικός. Στην πρώτη δυσκολία και μόλις σταμάτησαν τα κρατικά «θαλασσοδάνεια», εγκαταλείφθηκε χρεωμένη στο έλεος του Θεού, αφού προηγουμένως είχε γίνει «ληστρική» εκμετάλλευση των πιο πλούσιων κοιτασμάτων της.

Αποδεικνύεται ότι αν δεν υπήρχε, επί σειρά ετών, ο δημόσιος έλεγχος και χαρακτήρας της εταιρίας, που διασφάλισε την ορθολογική διαχείριση του ορυκτού πλούτου, μια από τις μεγαλύτερες και ελάχιστες καθαρά εξαγωγικές βαριές βιομηχανίες της χώρας μας, δεν θα υπήρχε.

Η ΛΑΡΚΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΜΙΑ ΚΕΡΔΟΦΟΡΑ ΕΤΑΙΡΙΑ, και αυτό δεν μπορεί να αξιολογηθεί από τα οικονομικά στοιχεία μιας μικρής χρονικής περιόδου .

Δεδομένου ότι το σιδηρονικέλιο είναι χρηματιστηριακό προϊόν, η ΛΑΡΚΟ το διαθέτει με βάση τις τρέχουσες τιμές των διεθνών χρηματιστηρίων, που ανάλογα με τις παγκόσμιες συνθήκες, παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις. Επίσης, λόγω του ότι πληρώνει σε ευρώ και πουλά σε δολάρια, είναι καθοριστική και η ισοτιμία των δύο αυτών παγκόσμιων νομισμάτων. Συγκρίνοντας οικονομικά στοιχεία παρελθόντων ετών, λ.χ. 2007 και 2013, με περίπου ίδια παραγωγή (19.000 τόνοι) και ίδια έξοδα (300 εκ €), ο κύκλος εργασιών της εταιρείας ήταν 550 και 207 εκ € αντίστοιχα, δηλαδή μια διαφορά στα έσοδα 343 εκ. ευρώ, γεγονός που οφείλεται καθαρά στις μεγάλες διακυμάνσεις των διεθνών τιμών του Νικελίου και στην ισοτιμία € - \$. Έτσι και λόγω ότι την τελευταία 5ετία οι διεθνείς τιμές του Νικελίου κινήθηκαν – με πρωτοφανή ένταση και διάρκεια - στα χαμηλότερα επίπεδα της 15ετίας, δημιούργησαν την συγκεκριμένη περίοδο μια αρνητική οικονομική εικόνα η οποία όμως **σύντομα θα ανατραπεί από την συνεχόμενη ανοδική πορεία των τιμών του Νικελίου που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται το τελευταίο εξάμηνο.**

Η σημερινή οικονομική κατάσταση της ΛΑΡΚΟ, και όπως αυτή παρουσιάζεται μονοδιάστατα στο σύνολο της από συγκεκριμένα ΜΜΕ, είναι στοχευμένη και εξυπηρετεί σκοπιμότητες που έχουν σχέση με το ξεπούλημα της και σε καμιά περίπτωση δεν ανταποκρίνεται με τις πραγματικές δυνατότητες της εταιρείας. Μάλιστα, αν συσχετίσουμε διαχρονικά τις τιμές του νικελίου με το λειτουργικό κόστος της εταιρείας, διαπιστώνουμε ότι η ΛΑΡΚΟ διαχρονικά είναι κερδοφόρα, παρ' όλες τις κακοδιαχειρίσεις των παρελθόντων ετών. Αν λ.χ. η αντιστάθμιση των τιμών (hedging) είχε χρησιμοποιηθεί για το σκοπό για τον οποίον έχει επινοηθεί και όχι προς συμφέρον τρίτων, η εταιρεία σήμερα δεν θα είχε κανένα πρόβλημα και θα είχε θωρακίσει το μέλλον της για τουλάχιστον μια δεκαετία ακόμη.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παράλληλα και με δεδομένο το πολιτικό διακύβευμα της ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και της ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ, θα πρέπει να επανεξεταστεί σοβαρά η προοπτική καθετοποίησης της παραγωγής με τη **δημιουργία μονάδας παραγωγής ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΥ ΧΑΛΥΒΔΑ.**

Είναι μεγάλη απώλεια για τον τόπο και την εθνική οικονομία, να υπάρχουν οι βασικές πρώτες ύλες, (σιδηρονικέλιο από την ΛΑΡΚΟ και σιδηροχρώμιο στον Βόλο), που σε συνδυασμό με την υπάρχουσα σύνδεση της παραγωγικής διαδικασίας να μπορεί να επιτευχθεί σημαντικά μειωμένο κοστολόγιο παραγωγής ανοξειδωτού χάλυβα, και εντούτοις όλα αυτά να μένουν αναξιοποίητα.

Η δεύτερη, εξίσου σημαντική προοπτική, είναι η **αξιοποίηση του κοβαλτίου** που εμπεριέχεται μέσα στο κράμα του σιδηρονικελίου και η οποία, λόγω τεχνικής αδυναμίας διαχωρισμού κοβαλτίου από νικέλιο, δεν πραγματοποιείται. Αυτό σημαίνει ότι με τις σημερινές τιμές χάνονται 70-100 εκ. δολάρια ετησίως από τη μη εξαγωγή του κοβαλτίου. Οι ανάγκες της Ε.Ε. σε κοβάλτιο εκτιμώνται ότι το 2025 θα είναι 53.000 τόνοι, αλλά μόνο 2.300 τόνοι παράγονται εντός της Ε.Ε. (Φινλανδία). Το υπόλοιπο προμηθεύεται κυρίως από τη Ρωσία και το Κονγκό. Το κοβάλτιο έχει χαρακτηριστεί από την Ε.Ε. ως στρατηγική πρώτη ύλη, αφού είναι απολύτως αναγκαίο για την παραγωγή μπαταριών. Εάν η ΛΑΡΚΟ επενδύσει και στην υδρομεταλλουργία θα είναι σε θέση να παράγει 2.000-3.000 τόνους κοβαλτίου τον χρόνο, καλύπτοντας συνολικά το 10% των αναγκών της Ε.Ε. μαζί με τη Φινλανδία.

Με αυτά τα δεδομένα και προς όφελος της Ε.Ε, **η ΛΑΡΚΟ λόγω του Κοβαλτίου μπορεί να χαρακτηριστεί στρατηγικής σημασίας βιομηχανία για την Ε.Ε** και να αρθεί η απόφαση για την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων ενώ παράλληλα θα μπορεί να χρηματοδοτηθεί, όχι μόνο η επένδυση της υδρομεταλλουργίας από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, αλλά και η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών ζητημάτων καθώς και η αντιμετώπιση του ενεργειακού κόστους με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Για να γίνουν φυσικά όλα αυτά, χρειάζεται πολιτική βούληση, πατριωτισμός, όραμα, ικανή διοίκηση με ενθουσιασμό και όρεξη για το εγχείρημα, σκληρή δουλειά και συντονισμός, από πολλούς ενδιαφερόμενους φορείς. Με τέτοιες, εθνικής σημασίας επενδύσεις θα ανακάμψει η οικονομία της χώρας και θα ξεπεραστεί η οικονομική κρίση που μαστιάζει την κοινωνία μας και όχι με την απαξίωση της ΛΑΡΚΟ.

Παράλληλα, θα πρέπει να δρομολογηθεί μια σειρά από μελέτες που θα στοχεύουν είτε στην πλήρη αξιοποίηση των κοιτασμάτων, είτε στο φθηνότερο κοστολόγιο, είτε στην αξιοποίηση και άλλων αναπτυξιακών δυνατοτήτων που υπάρχουν στην εταιρεία, όπως:

- Αξιοποίηση των υποπροϊόντων (σκουριά, αδρανή υλικά, κλπ),
- συμπαραγωγή ενέργειας,
- αξιοποίηση των αδειών για εγκατάσταση Φωτοβολταϊκών,
- αξιοποίηση των ήδη υπαρχόντων εγκαταστάσεων και για άλλους σκοπούς (π.χ. Λιμάνια),
- χρήση του φυσικού αερίου σαν καύσιμη υλη .

ΛΑΡΚΟ ΚΑΙ ΣΤΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (Ε.Ε).

Η Ε.Ε, όπως γενικότερα για την οικονομία μας, έτσι και ειδικότερα για τη ΛΑΡΚΟ και τις δημόσιες επιχειρήσεις, έχει διαδραματίσει διαχρονικά αρνητικότερο ρόλο. Η Ε.Ε. μέχρι τώρα πρωτοστατεί στο κλείσιμο και ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ, κάνοντας λόγο για νόθευση ανταγωνισμού, παρόλο που δεν υφίσταται ανταγωνιστής της ΛΑΡΚΟ, ούτε στη χώρα μας, ούτε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού είναι η μοναδική μεταλλευτική εταιρεία που παράγει σιδηρονικέλιο από εγχώρια μεταλλεύματα.

Επειδή κάποια χρονική στιγμή (προ δεκαετίας)το Δημόσιο συμμετείχε στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας και είχε εγγυηθεί ένα τραπεζικό δάνειο, το οποίο σήμερα έχει σχεδόν αποπληρωθεί, η Ε.Ε το θεώρησε σαν παράνομη κρατική ενίσχυση και σήμερα απαιτεί από το ελληνικό κράτος να ανακτήσει από την ΛΑΡΚΟ το ποσό των 136 εκ € συν των τόκων. **Αυτό βέβαια δεν είναι δυνατόν και οδηγεί την ΛΑΡΚΟ στο κλείσιμο.**

Ενώ, όπως γνωρίζουμε είναι πολυάριθμες ο περιπτώσεις που δόθηκαν πραγματικές κρατικές ενισχύσεις από άλλες χώρες σε επιχειρήσεις τους και η Κομισιόν έκανε «στραβά μάτια», στην περίπτωση της ΛΑΡΚΟ επιλέγεται η πιο σκληρή στάση.

Οι επικλήσεις και τα επιχειρήματα της Ε.Ε. είναι αστεία. Εφόσον ανταγωνιστές στην Ευρώπη δεν υπάρχουν, απλά είχε επιλεγεί το κλείσιμο και **παράδοση της εταιρείας στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα χωρίς καμία υποχρέωση.** Ακόμη και η ταφόπλακα της σημερινής δημόσιας ΛΑΡΚΟ, που είναι οι παράνομες κρατικές ενισχύσεις ,για τον ιδιώτη δεν θα ισχύουν. **Μα αν διαγραφούν τα χρέη, μπορεί να λειτουργήσει και η σημερινή ΛΑΡΚΟ, τώρα ειδικά που ανεβαίνουν οι τιμές διεθνώς.**

Η ΛΑΡΚΟ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΟΤΕΡΗ ΚΑΜΠΗ.

Δυστυχώς, αυτός ο ιστορικά βιομηχανικός κολοσσός παγκοσμίου εμβέλειας και αναγνώρισης, με συσσωρευμένα προβλήματα από κακοδιαχειρίσεις παρελθόντων ετών, αντί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης απέναντι στην κρίση που μασιτίζει την ελληνική οικονομία, έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη του και αντιμετωπίζεται απαξιωτικά από όλες τις Κυβερνήσεις των τελευταίων ετών.

Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα και από την **κοστολόγηση της ενέργειας.** Εκτός του ότι διεθνείς μελέτες έχουν καταγράψει το κόστος της ενέργειας σε ενεργοβόρες βιομηχανίες στην χώρα μας να είναι κατά 80% ακριβότερο έναντι άλλων χωρών της Ε.Ε., όπως η Γερμανία, η Γαλλία, το Βέλγιο και η Ολλανδία, ιδιαίτερα στην ΛΑΡΚΟ που είναι η δεύτερη ενεργοβόρα βιομηχανία στην Χώρα μας, η τιμή της ενέργειας, από το 2006 διπλασιάστηκε και για αρκετά χρόνια μετέπειτα η τιμή χρέωσης ήταν κατά πολύ ακριβότερη έναντι άλλων, αντίστοιχων παραγωγών, όπως του Αλουμινίου της Ελλάδας, με αποτέλεσμα το κόστος της ενέργειας να είναι μη διαχειρίσιμο και να φτάσει στο 30% του συνολικού κόστους, συσσωρεύοντας όλα αυτά τα χρόνια μεγάλες υποχρεώσεις προς την ΔΕΗ .

Στο ίδιο, πολιτικά εχθρικό, περιβάλλον για την ΛΑΡΚΟ κινείται και η Ε.Ε. μέσω της παράλογης και στοχευμένης απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού για ανάκτηση 136 εκ. € του Δημοσίου από την ΛΑΡΚΟ, που έχει δημιουργήσει ένα τρομερό αδιέξοδο στην προοπτική βιωσιμότητας της .

Στόχευση όλων αυτών των πολιτικών είναι το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ και του ορυκτού πλούτου που εκμεταλλεύεται, στα ιδιωτικά συμφέροντα των εγχώριων και διεθνών επιχειρηματικών ομίλων.

Η σημερινή Κυβέρνηση, ταυτισμένη με αυτή την πολιτική, έχοντας βασική ευθύνη για τα συσσωρευμένα προβλήματα της ΛΑΡΚΟ, αντί να αναλάβει τις πολιτικές της ευθύνες για τις κακοδιαχειρίσεις επί των ημερών της -μόνο το σκάνδαλο της προπώλησης του Νί την περίοδο 2006-2008 δημιούργησε διαφυγή κερδών της τάξεως του μισού δις ευρώ- και να στηρίξει την ΛΑΡΚΟ σε μια δύσκολη συγκυρία, έχει ανακοινώσει το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ μέσω του καταστροφικού σχεδίου τριχοτόμησης του 2014.

Ένα σχέδιο, το οποίο είχε προταθεί από την τότε Κυβέρνηση 2012-2014 και έγινε αποδεκτό από την Ε.Ε. και είχε τύχει καθολικής απόρριψης, όχι μόνο από τους εργαζόμενους, την τοπική κοινωνία, τα πολιτικά κόμματα της τότε αντιπολίτευσης, με αγωνιστικές κινητοποιήσεις, σωρεία ανακοινώσεων, καταγγελιών και ψηφισμάτων φορέων

της επιστημονικής κοινότητας, αλλά ακόμη και από την ίδια την διοίκηση της ΛΑΡΚΟ η οποία διαφοροποιήθηκε πλήρως από την πολιτική ηγεσία που την είχε διορίσει και με ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου στις 23.5.2014, αποφάσισε να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά της συγκεκριμένης απόφασης της Ε.Ε. κάτω από την κοινή **και αυτονόητη διαπίστωση ότι η εφαρμογή του συγκεκριμένου σχεδίου τριχοτόμησης θα είναι επιζήμια για τους εργαζόμενους την ΛΑΡΚΟ και το δημόσιο συμφέρον**. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι στο Δ.Σ. της ΛΑΡΚΟ που πήρε την ομόφωνη απόφαση υπογράφουν και δύο από τους πλέον διακεκριμένους καθηγητές μεταλλουργίας ΠΑΠΑΜΑΝΤΕΛΟΣ και ΤΣΟΥΤΡΕΛΗΣ .

Μια καταστροφική επιλογή που όχι μόνο δεν διασφαλίζει τις θέσεις εργασίας και την συνέχεια της εταιρίας αλλά την οδηγεί στο κλείσιμο, και σε συνδυασμό με την κατάργηση δεσμευτικών όρων του Μεταλλευτικού Κανονισμού για την διαχείριση των μεταλλευμάτων, **στην υφαρπαγή του ορυκτού πλούτου από ξένα προς την χώρα μας συμφέροντα** .

Από την μεριά των εργαζομένων και πέρα από την δέσμευση των ομόφωνων αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων για διατήρηση του δημόσιου ελέγχου στην εταιρία, οι επιπλέον λόγοι απόρριψης του προτεινόμενου σχεδίου εστιάζονται ουσιαστικά στους παρακάτω άξονες:

- Δεν διασφαλίζεται η συνέχεια της εταιρίας με την παραγωγική μορφή που έχει εδώ και μισό αιώνα.
- Όχι μόνο δεν διασφαλίζονται οι θέσεις και οι σχέσεις εργασίας, αλλά υπάρχουν ρητές προβλέψεις για το αντίθετο.
- Χάνονται όλα τα προβλεπόμενα εκ του νόμου, εργασιακά δικαιώματα και απολαβές, για τους υπάρχοντες εργαζόμενους, οι οποίοι τα έχουν θεμελιώσει με την προσφορά εργασίας δεκαετιών, σε δύσκολες και αντίξοες συνθήκες εργασίας και είναι πληρωμένα με βαρύ φόρο αίματος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.

Η ΛΑΡΚΟ, η σημαντικότερη αυτή ελληνική βιομηχανία, αν μπόρεσε να επιζήσει πάνω από 50 χρόνια με χρήσιμες κερδοφόρες, αλλά και ζημιογόνες, ήταν γιατί για μεγάλο διάστημα δεν κυριάρχησε μια απόλυτα μονοσήμαντη θεώρηση, δηλαδή απλά το οικονομικό αποτέλεσμα αλλά το συνολικό κοινωνικό -οικονομικό ισοζύγιο κόστους οφέλους.

Μπορεί ορισμένες χρονιές να σημείωσε ζημιές, αλλά αν ληφθεί υπόψη η γενικότερη οικονομική και αναπτυξιακή συμβολή της, το πραγματικό πρόσημο είναι θετικό.

Για αυτό σήμερα δεν πρέπει να αγνοηθεί πως η ΛΑΡΚΟ, παρόλα της τα προβλήματα και τις αναξιοποίητες δυνατότητες της, παραμένει μια δυναμική εταιρεία, με σημαντική συμβολή στη βιομηχανία, στην απασχόληση και στο συναλλαγματικό ισοζύγιο της χώρας ,λόγω της εξαγωγικής της φύσης.

Η ΛΑΡΚΟ υφίσταται τις συνέπειες της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, που μέχρι σήμερα, είχε πάρει ακραία χαρακτηριστικά. Το μόνο που δεν απασχόλησε την σημερινή όπως και τις προηγούμενες Κυβερνήσεις ήταν η επιβίωσή και ανάπτυξη της ΛΑΡΚΟ. Κύριος προσανατολισμός τους, σε πλήρη συμπίεση με την Ε.Ε., ήταν η παράδοσή της σε ιδιώτες, με τους καλύτερους δυνατούς όρους για τους αγοραστές σε βάρος των εργαζομένων και του Δημοσίου συμφέροντος.

Με ρυθμίσεις στο θέμα του κόστους της ενέργειας που σήμερα αγγίζει περίπου το 30% του συνολικού κόστους παραγωγής και ορθό management, που θα αξιοποιήσει τις αντικειμενικές προοπτικές της, η ΛΑΡΚΟ μπορεί εύκολα να επανέλθει στην κερδοφορία, να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και σημαντικές υπεραξίες των παραγόμενων προϊόντων της.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ:

1. Για τον έλεγχο και την ορθολογική διαχείριση του ορυκτού πλούτου της χώρας η ΛΑΡΚΟ πρέπει να παραμείνει κάτω από Δημόσιο Έλεγχο .
2. Να χρηματοδοτηθεί η ΛΑΡΚΟ από τον βασικό της μέτοχο για την αντιμετώπιση των άμεσων προβλημάτων της.
3. Να ρυθμιστεί η τιμή της Ηλεκτρικής Ενέργειας με βάση την διεθνή πρακτική τιμολόγησης των αντίστοιχων βιομηχανικών μονάδων.

4. Να μετοχοποιηθούν τα χρέη της εταιρίας προς ΔΕΗ και παλαιά ΛΑΡΚΟ.
5. Να επανεξεταστεί η προοπτική καθετοποίησης της παραγωγής με την δημιουργία μονάδας παραγωγής ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΥ ΧΑΛΥΒΑ.
6. Να ολοκληρωθούν οι μελέτες για την ΥΔΡΟΜΕΤΑΛΟΥΡΓΙΑ προκειμένου να αξιοποιηθεί το ΚΟΒΑΛΤΙΟ που σήμερα χάνεται.
7. Να χαρακτηριστεί η ΛΑΡΚΟ στρατηγικής σημασίας βιομηχανία της Ε.Ε. , λόγω ΚΟΒΑΛΤΙΟΥ, διεκδικώντας την ακύρωση της απόφασης της Ε.Ε για τις κρατικές ενισχύσεις και την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή τράπεζα Επενδύσεων για επενδύσεις στην Υδρομεταλλουργία, τα περιβαλλοντολογικά και την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.
8. Να γίνουν μελέτες για την αξιοποίηση των τεραστίων σε ποσότητες υποπροϊόντων της εταιρίας.(Σκουριά , αδρανή υλικά ,κλπ).
9. Να επαναξιολογηθεί σοβαρά η επέκταση των δραστηριοτήτων της ΛΑΡΚΟ και σε άλλους τομείς όπως η παραγωγή ενέργειας μέσω ανανεώσιμων πηγών.
10. Να γίνει αξιοποίηση των ιδιόκτητων Λιμανιών για εξυπηρέτηση και άλλων εμπορικών μεταφορών .
11. Να γίνουν μελέτες – ακόμη και σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες - για την αξιοποίηση των τεραστίων σε έκταση εξοφλημένων νταμαριών και των ιδιόκτητων εκτάσεων γης που έχουν απολέσει το παραγωγικό ενδιαφέρον.
12. Να ξεκινήσει το ήδη αποφασισμένο έργο σύνδεσης του δικτύου παροχής φυσικού αερίου με το εργοστάσιο της ΛΑΡΥΜΝΑΣ.

Συμπερασματικά, σαν εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ, απαιτούμε από την Ελληνική Κυβέρνηση να πάρει άμεσα αποφάσεις για:

- Την διασφάλιση του Δημόσιου Χαρακτήρα της ΛΑΡΚΟ.
- Την διασφάλιση της βιωσιμότητας, των θέσεων και σχέσεων εργασίας.
- Την ασφάλεια στους χώρους δουλειάς,
- Την αξιοποίηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της ΛΑΡΚΟ.

Γι αυτό, σύσσωμοι οι εργαζόμενοι, έχοντας σαν παρακαταθήκη τους αγώνες του 77, του 79 , του 86 και μετέπειτα, όπου ενωμένοι οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ με τις τοπικές κοινωνίες και την συμπαράσταση του εργατικού κινήματος της χώρας, έδωσαν σκληρές και κερδοφόρες συνδικαλιστικές μάχες , λέμε:

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΚΟ.

Δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους αλλά ολόκληρη την Κοινωνία.

Είναι Εθνικός Πλούτος της Χώρας μας.

Είναι δημόσια περιουσία.

Ανήκει στον Λαό της και πρέπει να αξιοποιηθεί προς όφελος του.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΚΟ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ
ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΟΥ ΟΡΥΚΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ

ΟΛΟΙ
ΣΤΗΝ **24ΩΡΗ** ΠΑΝΛΑΡΚΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ **25**

ΩΡΑ: 11:00 π.μ.

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΜΕ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

